Agustí Vehí

Agustí Vehí i Castelló (Figueres, 1958 – Figueres, 2013). Llicenciat i doctor en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona, va compaginar la seva tasca professional com a sotsinspector a la Guàrdia Urbana de Figueres, on va ingressar l'any 1982, amb la recerca, la docència universitària i els estudis d'especialització. Va escriure llibres d'història moderna i de divulgació i també novel·les negres ambientades a l'Empordà. Aquí una biografia de quan va col·laborar amb els nostres Giroglífics. I una guia de lectura i un petit homenatge dels companys de la Biblioteca Fages de Climent de Figueres. Troba els seus llibres a les biblioteques: http://dom.cat/zfh

1. Faig aquesta feina perquè...

Probablement el premi, la recompensa o la felicitat més gran que em produeix escriure és anar a l'estimada biblioteca de la meva ciutat i veure-hi algun llibre escrit per mi. És com tornar la felicitat d'aquell nen que vaig ser i que s'hi passava llargues tardes fent viatges meravellosos i descobrint mons insospitats sense sortir-ne. Ara, posant-hi llibres meus, puc tornar aquella felicitat a un altre nen que busqui refugi allà. És com ser part del poble del llibre, una gent que, generació rere generació, estima els llibres, els llegeix i omple biblioteques de llibres nous per als que vinguin després.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...

Passes l'estona i, de tant en tant, et fa pensar o somriure.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

L'olor dels llibres, la pau dels llibres, l'aventura dels llibres, el silenci. Va ser com entrar en un palau màgic que contenia tot l'univers en forma d'històries, de coneixement, de bellesa, de poesia...

4. Penso que les biblioteques són...

Un gran lloc per passar-hi la curta vida que tenim. En realitat, la vida fora de les biblioteques és molt complicada. Els éssers humans hauríem de tenir dues pàtries: en horari laboral les biblioteques i, després, amples cafès on compartir els llibres descoberts al llarg del dia.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Déus, tombes i savis, llegit amb 10 anys a la vella biblioteca pública de Figueres. L'inici d'una passió per la Història que dura fins avui i que no ha fet res més que augmentar amb el pas dels anys.

6. Llegir és recomanable per...

Absolutament per tot, fins i tot per a ser discretament feliç.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"Què li sembla haver tret una plaça d'ajudant de bibliotecari a la Biblioteca Vaticana?"

Data de l'entrevista: 2012-03-21